

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Μάλτας ἀνέγνωμεν τὴν ἐξ ὁμιλίαν, ἣτις νομίζεται ὅτι ἐξεφωνήθη ἀπὸ τὸν Σουλτὰν Μαχμούτ εἰς τὸ Διδάνι τοῦ τὴν ἁ τοῦ Γεμελ Ἀχὴρ (8 Ἰαννουαρίου 1828).

„Οἱ Φράγκοι μᾶς φθονοῦν διὰ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κτήσεις μας, καὶ τάχιστα ἢ βραδέως θέλουν μᾶς ἀναγκάσει νὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς τὴν Ἀσίαν.

„Τοῦτο ἠθέλαμεν βιασθῇ νὰ κάμωμεν εἰκοσι ἔτη προ- τοῦ ν' ἀναδῶ εἰς τὸν θρόνον τῶν προπατόρων μου; εἰν ἔτο δυνατόν νὰ διαγρέσωσι μεταξὺ τῶν τὴν Κωνσταντι- νούπολιν ἀλλ' ὡς ὡραία σκλάβα ἔμεινεν ἀνέπαφος καὶ ἀπέφυγε τοῦ νὰ πέσῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ληστῶν.

„Αὐτοὶ ὅμως δὲν ἐμποροῦν νὰ συμφωνήσουν πρὸς ἀλλήλους, ποῖος νὰ τὴν λάβῃ; ἀλλὰ τοιαύτη κατά- στασις πραγμάτων, τῆς ὁποίας παράδειγμα δὲν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἱστορίαν, δὲν ἐμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ διαπαντός.

„Καθὼς ἡ σοφία τοῦ ἁγίου Προφήτου μας ἀπαιρεῖ- ται ἀπὸ ἴσας δυνάμεις ὁλκῆς, οὕτως ἡ παραμικρὰ ἀνισορροπία θέλει κρημνίσῃ τὸ ἐν τῇ Εὐρώπῃ βασι- λεῖόν μου.

„Ἡμεῖς ζῶμεν εἰς τὸν αἰῶνα, καθ' ὃν πρέπει νὰ προσμένωμεν τὸ ἀξιοδάκρυτον τοῦτο συμβεβηκός διότι ἐπιροφητεῦθ.

„Ἡ ἐπανάστασις τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξεν ὁ πρόδρο- μός του. Ἠκολούθησε δὲ ἡ Συνθήκη τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία περιλαμβάνει ζητήματα, εἰς τὰ ὁποία δὲν ἐμποροῦμεν νὰ ἐνδῶσωμεν χωρὶς νὰ ἐξευτελισθῶμεν καὶ κατασχευθῶμεν.

„Μὲ τὴν ἀτιμίαν θέλομεν ἀγοράσει ὀλίγων χρόνων ἀβέβαιον κτήσιν, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὴν ἐλπίδα διαρκούς καὶ εἰρηνικῆς ἀπολαύσεως.

„Μὴ ζητῶμεν λοιπὸν ν' ἀπομακρύνωμεν τὸ πεπρω- μένον ἀλλ' ἀντιστῶμεν τώρα, διότι μετ' οὐ πολὺ δὲν θέλει εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας νὰ τὸ κάμωμεν.

„Τί ἐμποροῦν νὰ κάμουν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ Γάλλοι; Πὰ καύσαν τὴν πρωτεύουσάν μας; Καθ' ἐκάστην ἐκστῆσίαν καίεται ἀπὸ περάτων ἕως περάτων. Δὲν ἔχουν λοιπὸν καμμίαν ἐλπίδα νὰ κάμψουν τὴν θέλη- σιν μας πᾶρεξ διὰ μέσου Ῥωσικοῦ στρατεύματος πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

„Ἀλλ' ἀράγε θέλουν συγκατανεῦσαι ἐκεῖνοι; Θέλουν συγκατανεῦσαι οἱ Αὐστριακοί; Ἄς ὑποθέσωμεν τὸ ναί. Ἄς τοὺς ὑποθέσωμεν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην στρατο- πευμένους εἰς τὸν Τόπχαν ἄν. Τοῦτο δὲν ἠθέλεν

εἶναι ἄλλο παρὰ τὸ νὰ ὑποφέρωμεν τώρα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλομεν ὑποφέρει ἐντὸς ὀλίγου. Θέλομεν κάμει ἐνδοξὴν ἀντίστασιν! Θέλομεν ἀναχωρήσει εἰς Προῦσαν, εἰς Ἀδενον, εἰς Χαλέππι, εἰς Δαμασκόν ἀλλὰ ἡ δόξα τοῦ Ἰσλαμισμού καὶ τοῦ Καλιφάτου θέλει μέινει ἀνέπαφος.

Ἐκ Παρισίων, 10 Μαρτίου.

(Ἀπόσπασμα τῆς ἐπιστολῆς τῆς Βουλῆς πρὸς τὸν Βασιλέα.)

Τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον κινεῖ τὰς χριστιανικὰς Δυνάμεις, καὶ ἡ Συνθήκη, ἣτις ὑποστηρίζει τοὺς σκοποὺς τῆς Ἱμε- τέρας Μεγαλειότητος, βεβαιόουν τὴν εἰρηνοποίησιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν δὲ, ἐναντίον τῶν εὐχῶν μας, ἠθέλεν ἐκλείψει ἡ ἐλπίς γενναίας μεσιτείας, εἰν ἡ προστασία τῶν ἱερω- τάτων δικαίων ἀπαιτοῦσε τὴν μεταχειρίσιν τῆς δυνάμεως, ἡ Ἱμ. Μ. θέλει ἰδεῖ τὸν λαόν τῆς ὑπακούοντα προθύμως εἰς τὴν φωνὴν τῆς. Τὰ ἄλλα τοῦ Νεοκάστρου ἀπέδειξαν ὅτι ἡ δόξα εἶναι πιστὴ εἰς τὸ ὑμέτερον Ναυτικόν. Ἡ Γαλ- λία εἶναι πεπεισμένη ὅτι ἡ νίκη θέλει ἀννεπιφέρει τὸν θρίαμβον ἀγῶνος φιλανθρωποτάτου.

[Ἐφημερίς τοῦ Ἐμπορίου.]

Ἀπὸ ἀξιωματικόν τι ὑπόμνημα περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κολομβίας συνάγεται ὅτι αἱ 37 ἐπαρχίαι τῆς ἐπι- κρατείας ταύτης διηρημένῃς εἰς δώδεκα θέματα, περι- ἔχουν 2,379,888 κατοίκους. Οἱ ἀντιπροσώποι τοῦ ἔ- θνους συνίστανται ἀπὸ 48 βουλευτὰς καὶ 8 γερουσιαστάς. (journal des Debats.)

Πεντακισχίλια νέα συγγράμματα ἐτυπώθησαν εἰς τὴν Γερμανίαν κατὰ τὸ παρελθὸν 1827 ἔτος.

(la gazette de France.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 1436.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάξεις.

Α. Ὅλοι οἱ συμφωνηθέντες εἰς ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν ναῦ- ται, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὑπαρχι- ἀρχου ἁ κλάσεως, ὑπαβαλλονται εἰς τὴν ἀποδοχὴν ἁρμον.

„Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ χύσω καὶ τὴν ὑστερίνην σταλαγματίαν τοῦ

αἱματός μου, ὑπερασπιζόμενος τὴν σημαίαν τῆς πατρίδος μου ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της.

« Ὁρκίζομαι νὰ μένω πιστὸς εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, καὶ νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνήτου της, καὶ τῶν ἀρχηγῶν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ὁποίων ἤθελε μὲ διορίσει.

« Ὁρκίζομαι νὰ μὴν ἀναχωρήσω ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς διορίας, διὰ τὴν ὁποίαν ἐσυμφωνήθην, ἀνευ ἀδείας τοῦ ἀρχηγοῦ μου.

« Ἐὰν δὲν πράξω οὕτως, εἶμαι ἐπίορκος, καὶ ὑπόκειμαι εἰς τὰς ὁποίας οἱ νόμοι διορίζουσι ποινάς. »

Β. Ὅλοι οἱ πλοίαρχοι, καὶ οἱ ὑποπλοίαρχοι, ἢ καὶ κατωτέρου βαθμοῦ ἀξιωματικοί, ὅταν εἰς αὐτοὺς δίδεται ἡ διοίκησις πλοίου ἐθνικοῦ, ὀρκίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

« Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ διοικήσω πιστῶς καὶ τιμίως τὸ ἐμπιστευμένον μοι πλοῖον, νὰ ὑπερασπισθῶ, χύνων καὶ τὴν τελευταίαν ρανίδα τοῦ αἱματός μου, τὴν ὁποίαν φέρει σημαίαν τῆς πατρίδος μου ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της, καὶ νὰ μὴ τὴν μολύνω, οὐδὲ νὰ συγχωρήσω νὰ μολυνθῇ μὲ πράξιν ἄτιμον.

« Ὁρκίζομαι πίστιν εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος, καὶ ἐντελῇ ὑποταγὴν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνήτου της, καὶ τοῦ Ναυάρχου ἢ ἄλλου ἀρχηγοῦ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἤθελε μὲ διορίσει. »

Γ. Οἱ ἀρχηγοὶ καὶ πλοίαρχοι μὴ Ἕλληνες ὀρκίζονται ὡς ἀκολουθῶς.

« Ὁρκίζομαι νὰ δουλεύσω πιστῶς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα, νὰ ὑπερασπισθῶ ἐντίμως τὴν σημαίαν της ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσω νὰ μολυνθῇ μὲ πράξιν ἄτιμον.

« Ὑπόσχομαι νὰ ὑπακούω εἰς τοὺς νόμους τῆς Ἑλλάδος, καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνήτου της, καὶ τῶν ἀνωτέρων μου. »

Δ. Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦται μὴ Ἕλληνες ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἀκόλουθον ὅρκον.

« Ὁρκίζομαι νὰ δουλεύσω πιστῶς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνα, καὶ νὰ ὑπερασπισθῶ ἐντίμως τὴν σημαίαν της ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν της.

« Ὑπόσχομαι νὰ ὑποτάσσωμαι εἰς τοὺς νόμους τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεώς της καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον θέλω διορισθῇ. »

Ε. Ὁ ὅρκος τοῦ Ναυάρχου εἶναι ὁ ἀκόλουθος.

« Ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, νὰ ὁδηγήσω πιστῶς καὶ τιμίως τὴν ἐμπιστευθεῖσάν μοι ναυτικὴν δύναμιν, νὰ ὑπερασπισθῶ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μου, καὶ νὰ μὴ συγχωρήσω νὰ μολυνθῇ μὲ ἄτιμον πράξιν ἀπ' ὁποιοῦνδήποτε.

« Ὁρκίζομαι πίστιν εἰς τοὺς νόμους τῆς Πατρίδος, καὶ ὑποταγὴν εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κυβερνήτου της. »

ΣΤ. Ὁ Ναύαρχος, οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ πλοίαρχοι ὀρκίζονται ἐμπροσθεν τοῦ Κυβερνήτου· οἱ ἀξιωματικοὶ κατωτέρου βαθμοῦ, καὶ οἱ ναῦται ὀρκίζονται ἐμπροσθεν τοῦ Ναυάρχου, ἢ τοῦ πλοίαρχου των, ἢ ἐμπροσθεν τῆς παρὰ τοῦ Κυβερνήτου ἐπὶ τούτῳ διωρισμένης ἐπιτροπῆς.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 2 Ἀπριλλίου 1828.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

Ἄρ. 512. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἐγκύκλιος. Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Τὸ ἩΨήφισμα τοῦ περὶ ναυτιλίας διοργανισμοῦ ὑπ' Ἄρ. 140 προσδιορίζει διὰ τοῦ άρθρου 34 τὴν ἐργεσίαν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ διοργανισμοῦ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, κατὰ τὴν πρώτην τοῦ προσεγγίζοντος μηνὸς Μαΐου.

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας ὑπ' Ἄρ. 342 σὰς ἐπροσκάλεσεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων, ὅσα ὁ διοργανισμὸς αὐτὸς διατάττει. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ εἰσέτι ἀδιοργανιστὸν ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἐπικρατείας δὲν ἐπιτρέπει τὴν κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ἐποχὴν ἐνέργειάν του καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, διὰ τοῦτο ἀναβάλλεται ἡ πραγματοποίησις του ἕως τὴν πρώτην τοῦ ἐρχομένου μηνὸς Αὐγούστου εἰς ὅλον δὲ τὸ μεσολαβῶν τούτο διάστημα ἡ Κυβέρνησις θέλει δίδει τὰ διπλώματα τῶν πλοίων πάσης κλάσεως καθ' οὓς τρόπους καὶ τύπους ἐδίδοντο ἕως τὴν σήμερον. Διὸ καὶ διατάττεσθε νὰ εἰδοποιήσετε ὅλους τοὺς τῆς ἐπαρχίας σας πλοίαρχους νὰ φροντίσωσι νὰ ἐφοδιασθῶσιν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὰ συνήθη τῆς ναυτιλίας ἔγγραφα ἕως τὴν ἤδη προσδιοριζομένην ἐποχὴν εἰς ἀσφάλειάν των· ἐπειδὴ χωρὶς αὐτὰ ὄχι μόνον ὁ διάπλους των δὲν εἶναι ἀκίνδυνος, ἀλλὰ ἀποκαθίστανται καὶ βαρείας παιδείας ἔνοχοι.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 9 Ἀπριλλίου 1828.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 7 Ἀπριλλίου.

Τὴν 3 τοῦ ἐνεστῶτος ὁ Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν εἰς Αἰγίνης, ἐμβὰς εἰς τὸ βρίκιον τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος Μύσκιτον. Ὑπεδέχθη δ' ἐν αὐτῷ κατὰ τὸ σῆμα μὲ ὅλας τὰς τιμὰς, τὰς ὁποίας τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῆς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει διατελοῦσης μοίρας εἰδείξαν ἀμετατρέπτως πρὸς τὸν Κυβερνήτην μας. Ἀπέβη δὲ εἰς Καλαμάκι τὴν 4 πολλὰ πρωτὶ, καὶ κεῖθεν ὑπῆγεν εἰς τὸ φρούριον τῆς Κορίνθου. Οἱ γενναῖοι Ῥουμελιῶται οἱ συγκροτοῦντες τὴν φρουρὰν παρέδωκαν τὸ φρούριον εἰς ἐν τάγμα τακτικῶν στρατευμάτων, καὶ ἡ μεταλλαγὴ αὕτη ἐγένετο μετὰ μεγάλων ἀνευφημιῶν τῶν κατοίκων τοῦ τόπου καὶ τῶν στρατευμάτων. Οἱ Ῥουμελιῶται, ἀφοῦ ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξέτασιν, ἀνεχώρησαν εὐθὺς εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ Κυβερνήτης ὑπῆγε μετὰ τῶν ἀκοιτών του καὶ ἐκάθην εἰς τὴν πόλιν τῆς Κορίνθου καὶ μείνεν ἐκεῖ τὴν ἑπταύριον 5 μέχρι μεσημβρίας, μεταχειρῶμενος τὸν καιρὸν τοῦτον εἰς τὸ ν' ἀκροάζεται, νὰ δέχεται ἀφορὰς, καὶ νὰ ἐπισκέπτεται τὰ διάφορα ἐρείπεια, ἀπὸ ὅποια σκεπάζεται ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη θείσις. Ἐνῶ κατεγίνετο περὶ τὰ τοιαῦτα, τρεῖς ἱερεῖς διωρίσθησαν ἐπιθεωρήσουν καὶ καταγράψουν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιά, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὰς πέριξ τῆς Κορίνθου καλύβας. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπερέβη τοὺς 300. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἔλαβον κάποιας μερίδας ἄρτου, καὶ μετεχειρίσθησαν πρὸς τὸ νὰ καθαρίσουν ἐν μέρος, ὅπου ὑπῆρχε ποτε αὐτῶν κυριωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεως. Ὁ πολιτάρχης τῆς πόλεως Κορίνθου ἔλαβε διαταγὰς, ὥστε τὸ αὐτὸ ἔργον νὰ ἐξακολουθήσῃ εἰς τρόπον, ὥστε νὰ ἐμποροῦν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι νὰ εὐρίσκουν τακτικῶς ἄρτον καὶ ἐνασχόλησιν.

Ὁ Κυβερνήτης ἐπέρασε τὴν νύκτα εἰς τὸ χωρίον Ἁγίου Γεωργίου, καὶ τὴν 6 ἔφθασεν εἰς Ἄργος, ὅπου ἔμεινεν ἕως σήμερον πολλὰ πρῶτ. Ἐνησχολήθη ἐπίσης εἰς τὸ νὰ ἐπισκεφθῇ καθ' ὅλα τῆς τὰ μέρη ταύτην τὴν πόλιν, ἣτις ἐξέρχεται καθημέραν ἐκ τῶν ἐρειπίων ἴης, καὶ ἣτις παριστάνει διὰ τῆς κινήσεως τῆς φιλοτεχνίας καὶ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ παρηγορητικὸν θέαμα.

Ὁ Κυβερνήτης ἔδωκεν ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Ἄργος διάφορους ἀκροάσεις, καὶ ἐδέχθη πολλὰς ἀναφοράς. Κατὰ δὲ τὴν 8 ὡρὰν τὸ πρῶτ ἔφθασεν εἰς Ναύπλιον.

Ἐξ Αἰγίνης, 10 Ἀπριλλίου.

Ἀπὸ ἰδιαιτέρον γράμμα ἐκ Σπυριδίου ἀναγγέλλεται ἐνταῦθα ὅτι πρὸς διέβη ἐκεῖθεν Ἀγγλικὴ φρεγάτα ἐρχομένη ἐκ Μάλτας καὶ διευθυνομένη εἰς Ναύπλιον, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἔμαθεν ὅτι ἡ διακηρυξίς τοῦ πολέμου τῆς Ῥωσσίας κατὰ τῆς Τουρκίας ἐβεβαιώθη ἀξιωματικῶς καὶ ὅτι οἱ Ναύαρχοι ἐμελλον, πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκεῖθεν διαβάσεώς της, ν' ἀναχωρήσωσιν ἐκ Μάλτας εἰς τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος καὶ νὰ ὑπάγωσιν εἰς Σμύρνην.

Εἰς τὸ προπαραελθὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ἀγγείλαμεν ἐν συνόψει τὴν ἀλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων Ἀράβων μὲ τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἰβραήμη εὐρισκομένους Ἀράβας. Οἱ Ἀράβες, ἑκατὸν δέκα τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, ἐνεδύθησαν ἐκ νέου διὰ τῆς προνοίας τοῦ Κυβερνήτου εἰς Πόρον, ὅπου ἦσαν συνηγμένοι. Οἱ Κύριοι Λοχαγοὶ ἱππεῖς Πρόκες καὶ Ζιμβούργος εὐαρεστήθησαν νὰ προσφέρουν τὴν μεσιτείαν των εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ γένῃ ἡ ἀλλαγὴ τῶν αἰχμαλώτων. Οἱ Ἀράβες μετεκομίσθησαν τῶντις εἰς Μοδιώνην ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς γολέτας Ἀφροδίτης διοικουμένης παρὰ τοῦ καπετὰν Γεωργίου Μικέλη, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Αὐστριακοῦ πολεμικοῦ βρικίου Βενετοῦ διοικουμένου παρὰ τοῦ καπετὰν Ζιμβούργου. Διὰ τῆς εὐνοϊκῆς μεσιτείας τῶν ἄνω εἰρημένων Αὐστριακῶν ἀξιωματικῶν ἐλάδομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδωμεν ἐλθόντας εἰς τὴν Αἰγίαν 172 Ἑλλήνας πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς γένους, μεταξὺ τῶν ὁποίων εὐρίσκονται 24 οἰκογένειαι ὅλως διόλου σχεδὸν ἡνωμέναι. Ὁ φιλόθετος καὶ χριστιανικὸς ζῆλος τῶν Κυρίων Πρόκες καὶ Ζιμβούργου οὐκ ἐπαύσατο μόνον τοῦτο. Ἐχορήγησαν πᾶν εἶδος

παραμυθιῶν εἰς τοὺς ἀπελευθερωθέντας αἰχμαλώτους, καὶ ἔλαβον μάλιστα ἐξ αὐτῶν περὶ τοὺς ἐξήκοντα ἐπὶ τῶν βρικίου Βενετοῦ. Ἡ Κυβέρνησις ἔδειξε πρὸς τὸν Ναύαρχον Κόμητα Δάνδολον τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὅποιαν διετάχθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἐπειτα δὲν ἐμεσίτευσε τώρα πρῶτην φορὰν ὁ Αὐστριακὸς Ναύαρχος ὑπὲρ τῆς ἐλευθερώσεως τῶν δυστυχῶν θυμάτων τοῦ πολέμου. Τὸ αὐτὸ βρικίον, διοικούμενον τότε παρὰ τοῦ λοχαγοῦ ἱππέως Κορνέρου, μᾶς ἔφερε πρὸ τινων μηνῶν τοὺς ἐναπολειφθέντας ναύτας μιᾶς Ὑδραϊκῆς γολέτας κατασχεθείσης ἀπὸ ἐν Αἰγυπτιακὸν πλοῖον.

Ἐπιστολὴ τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ναύαρχον Δάνδολον.

Ἐξ Αἰγίνης, 2 (14) Ἀπριλλίου 1828.

Κύριε Ναύαρχε.

Ὁ διοικητὴς τοῦ βρικίου τῆς Α. Α. Μ. Βενετοῦ, καθὼς καὶ ὁ Κύριος Πρόκες, εὐχεστήθησαν νὰ προσφέρωσι τὴν ὑπηρεσίαν των μὲ ἄκραν ὑποχρέωσιν εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν αἰχμαλώτων, ἣτις ἔγεινε μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἰβραήμ πασα. Οἱ δυστυχεῖς, οἵτινες ἐπανήλθον εἰς τὰς οἰκίας των, σὰς ἀποπέμπουν, Κύριε Ναύαρχε, τὰς εὐλογίας των καὶ χαίρω ὅτι προσθέτω εἰς αὐτὰς τὴν εἰλικρινεστάτην μαρτυρίαν τῆς εὐγνωμοσύνης μου.

Δέχθητε, Κύριε Ναύαρχε, τὴν ἐκφράσιν τῶν αἰσθημάτων τούτων, καὶ τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ὅποιαν πρὸ καιροῦ μᾶς διέβη, ἐβουλεν ὁ Ναύαρχος Σαχτούρης καὶ κατεχωρήσαμεν εἰς τὸν Ἀρ. 5 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, δὲν εἶναι κανεῖς, στοχαζόμεθα, ὅστις νὰ ἀμφισβῆ καὶ παραμικρὸν εἰς τὴν διολογίαν τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ ἀγαθοῦ τούτου ἀνδρός, ὡς πρὸς τὴν ἀδίκως προσαφθεῖσαν εἰς τὸ πλοῖόν του κατηγορίαν, ὅτι συνεμέθεξε τῶν κατὰ τὴν Κύπρον καὶ Συρίαν συμβασῶν πειρατειῶν. Ἀλλ' ὅμως κρίνομεν ἄξιον, πρὸς περισσοτέραν πληροφορίαν τοῦ κοινοῦ, νὰ ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Ταχυδρόμου τῆς Σμύρνης ὅσα ἀφορῶσιν εἰς ἀναίρεσιν τῶν ἐν τῷ Ἀρ. 300 τοῦ Ἀνατολικοῦ Θεατοῦ ἐκτεθέντων περὶ τινος πειρατείας γενομένης ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ πλοίου, ὁ Τύριος, εἰς τὸν ὅρμον τῆς Κύπρου λεγόμενον Λάρνακα.

“Διετάχθημεν παρ' ἐνὸς τῶν συντακτῶν τοῦ Ἀνατολικοῦ Θεατοῦ νὰ ἀναγγείλωμεν ὅτι ἡ ἀντίρρησης τοῦ Ναυάρχου Σαχτούρη εἶναι ὁρθή· ὅτι ἡ ἀναφορὰ τοῦ Προξένου, ἣτις ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις εἰς τὸ προσβαλλόμενον ἄρθρον, ἐθεμελιόνετο καὶ αὕτη εἰς ἀπάτην, τῆς ὁποίας εἶναι ἀπλουστάτη ἡ ἐξήγησις· καθότι φανέντων τῶν ὑπὸ τοῦ Σαχτούρη διοικουμένων τριῶν πλοίων κατέμπερσθεν τῆς Λάρνακος ὀλίγας ὥρας πρὸ τῆς νυκτός, καθ' ἣν ἠκολούθησεν ἡ ἀρπάζη τοῦ Γαλλικοῦ βρικίου, ὁ ἐκεῖ Γαλλικὸς Πρόξενος ἐπίστευσε καὶ ὡμολόγησεν εἰς τὴν ἀναφορὰν του ὅτι τὸ κατασχὼν πλοῖον ἐξαρτάτο ἀπὸ τὴν μοῖραν τὴν ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου Ἑλλήνος διοικουμένην. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ καπετάνιος τοῦ καταγωγικοῦ ἐξηκολούθησε νὰ ἀναστήσῃ τὴν ἀπάτην ταύτην, βεβαιῶν εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ Τυρίου ὅτι ἔπραττε κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Ναυάρχου του.”

ΠΕΡΙ ΓΕΩΜΗΛΩΝ.

Εὐχαριστούμενος πάντοτε νὰ προσέχω εἰς Γεωργικὰς παρατηρήσεις, εἶδον εἰς τὴν Αἴγιναν, Κύριόν τινα ἐνασχολοῦντα πολλοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν μεσημβριανὴν πεδίον αὐτῆς τῆς νήσου ἠρώτησα τὴν αἰτίαν, καὶ με εἶπον ὅτι ὁ σκοπὸς αὐτῆς τῆς ἐργασίας ἀπέβλεπε τὴν ὠφέλειαν τῶν πτωχῶν τῆς νήσου, ἐνασχολουμένων εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν γεωμήλων. Ἔργον θεῖον! ἐφώναξα. Ἐπαρατήρησα ὅμως ὅτι δὲν θέλει μετέπειτα ὠφελήσῃ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ θεῖου τούτου ἔργου, ὡς μὴ ἀρμοζούσης τῆς γεωργικῆς μεθόδου εἰς τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος καθότι αὐτὴ ἔχει μὲν γῆν εὐρύχωρον, ὀλίγους ὅμως κατοίκους νὰ τὴν καλλιεργήσωσιν. Ἐπομένως χρεωστεῖ ὁ δόκιμος γεωργὸς νὰ διδάσκῃ τοιαύτας μεθόδους, ὥστε ἐνασχολῶν μικρὰν πλὴθος ἀνθρώπων, νὰ ἐκτελῇ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀτελεστέρα μεθόδος δὲν ἤθελεν ἐκτελέσει με ἐνασχολήσιν ἀνθρώπων εἰκοσάκις περισσοτέρων. Ἐπαρατήρησα πρὸς τούτοις ὅτι ὁ ῥηθεὶς Κύριος δὲν ἔπρεπε εἰς τόσον διάστημα γῆς, νὰ φυτεύσῃ μόνον γεώμηλα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα εἶδη φυτῶν, διὰ νὰ γνωρίσῃ ἐμπράκτως, ποῖα ἐξ αὐτῶν θέλουσιν εἶσθαι ὠφελιμώτερα καὶ καταλληλότερα. Ὁμολογῶ μὲ λύπην μου, ὅτι μολονότι ὁ ῥηθεὶς Κύριος κατέβαλε τὴν ἀνήκουσαν προσοχὴν εἰς τούτῃ τὸ ἔργον, μόλις, εἶμαι βέβαιος, θέλει συνάξει τὴν προσοχὴν τῶν γεωμήλων, τὰ ὁποῖα ἐφυτεύθησαν. Ἐκ τούτου θέλει προκύβῃ ἡ ὀλίγη φροντίς, τὴν ὁποῖαν ἐπομένως θέλουσιν λάβει διὰ τὴν καλλιέργειαν τούτου τοῦ τόσο ὠφελίμου προϊόντος.

Περὶ τῆς καλλιέργειας τῶν γεωμήλων.

Αὐτὰ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐξάνουν εἰς γῆν ἐλαφρὰν (light loam) καὶ ὄχι σκληρὰν, καθὼς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην γῆν, ἐκτὸς τῆς ἀργιλοῦς: δὲν βλάπτονται ἀπὸ τὰς μεταβολὰς τῶν ἀνέμων: τὸ ψῦχος μόνον προξενεῖ τὴν ταχεῖαν σῆψιν των.

Ὁ Φεβρουάριος καὶ Μάρτιος εἶναι οἱ καταλληλοὶ περὶ μῆνες διὰ τὴν φυτευσίν των: δὲν βλάπτει μόνον τοῦτο νὰ φυτευθῶσι καὶ κατὰ τὸ ἐπίλοιπον διάστημα τοῦ χρόνου ἐπειδὴ ὅμως ἐν καιρῷ θέρους ἐμποροῦν νὰ ἐξηρανθῶν δι' ἑλλειψιν ἀναγκαίας ὑγρότητος διὰ τὴν βλάστησιν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ φυτεύωνται εἰς γῆν ἱκανὴν νὰ διατηρῇ τὴν ὑγρότητα, ἡ ποτιζομένην ὅταν τοῦτο νομισθῇ ἀναγκαῖον, τὸ ὁποῖον τότε θέλει γενῇ φανερόν, ὅταν τὰ φύλλα των καὶ τὸ στέλεχος ἀρχίσουν νὰ ξηραίνονται: τότε ἡ ταχεῖα συνήθεισίς των, καὶ μεταφύτευσις εἰς τόπον ξηρὸν, ἀλλὰ δροσερόν, εἶναι χρησιμώτατη: προσέτι εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, ὡς εἰς τὰ Ἀνατολικά μέρη, γίνεται ἡ φυτευσὶς των καὶ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα εἰς γῆν ξηρὰν καὶ ἄνυδρον. Οἱ γεωργοὶ ὅμως δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζουν μεγάλην σύναξιν, ἡ ὁποία πρέπει νὰ γίνεται, ἅμα ἡ καὶσις ἀρχίσῃ διὰ τὴν ξηραίνῃ τὸ στέλεχος των, ἐκ τοῦ ἐναντίου ὑπὸκεινται εἰς σῆψιν. Τὰ εἰς ὑγρὰν ἢ ποτιζομένην γῆν φυτευθέντα γεώμηλα συνάξονται κατὰ τὸν Ὀκτώβριον, ἢ Νοέμβριον μῆνα. Καὶ κατὰ τὸν Ἰούνιον δὲ καὶ παραιτέρω, τοῦτο ἐμπορεῖ νὰ γενῇ: καὶ ἀφοῦ ἀφαιρηθῶσιν ἀπὸ πᾶν φυτὸν τὰ μεγαλότερα γεώμηλα, καὶ ῥιφθῇ ἐκ νέου γῆ εἰς τὴν ῥιφθῶσαν, ὁ καρπὸς των ἀνανεοῦται.

Τρόπος τῆς φυτεύσεώς των.

Ῥίπτονται εἰς τὸν παρὰ τοῦ ἀρότρου σχηματιζόμενον αὐλακα μέρη γεωμήλων, δύο σπιθαμὰς ἀπέχοντα ἅ ἐν ἀπὸ τὸ ἄλλο: καὶ οὕτω ὁ διὰ τοῦ ἀρότρου σχηματιζόμενος δεύτερος αὐλαξ καλύπτει τὸν πρῶτον: καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ οἰκονομικώτερος τρόπος.

Αὐτὰ βλαστάνουν, καὶ εἰς τὰς κατὰ τὰ ψυχρὰ κλίματα κοιλάδας καὶ ὑψηλὰ ὄρη, ὅπου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φυτευθῶσιν ἄλλα εἶδη τοιαῦτα.

Ἀφιερωτὴν παροῦσαν διατριβὴν κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς ποιμένας καὶ λοιποὺς κατοίκους παρομοίων τοποθεσιῶν, βεβαιῶν αὐτοὺς ὅτι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς τοιαύτης καλλιέργειας θέλει φέρει σημαντικὴν σύναξιν.

Αντώνιος Μάγνος Ἰταλός.

Εἰς τὸ προηγηθὲν φύλλον τῆς Γεν. Ἐφημερίδος Ἀρ. 22 κατεχωρίσθη περιληπτικῶς ἡ ποσότης, τὴν ὁποῖαν κατέθεσαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν οἱ ἐν Αἴγινῃ κατοικοῦντες Ψαρρῖανοί. Καὶ ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον νὰ γνωρίζωνται εἰς τὸ κοινὸν τὰ ὀνόματα καὶ ἡ ποσότης ἐκάστου τῶν καταβαλόντων, ἐκθέτομεν αὐτὰ ἐνταῦθα.

Τάλ. Δήστηλα.

Οἱ Κύριοι. Κωνστ. Χ. Γ. Κοτσιᾶ	50.
Ἀναγνώστης Μοναρχίδης	50.
Ἰωάννης Μαμούνης	50.
Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης	100.
Ἀνδρέας Σ. Μπάμπалу	50.
Ἀνδρέας Μιχαήλ	50.
Ἰωάννης Γ. Σκανδαλῆς	150.
Ἀδελφοὶ Κυπαρίσσιδες	50.
Ἰωάννης Κατσουλέρης	50.
Ἐμμανουὴλ Μπαλαμπάνος	300.
Νικόλαος Χ. Ἀλεξανδρῆ	100.
Ἀνδρέας Γιαννίτης	400.
Ἀνδρέας Κεφάλια	100.
Τίσι Ἰωάννου Καλαρᾶ	100.
Κομνηνὸς Ζανῆς	112: 1/2.
Κωνσταντῆς Κανάρης	100.
Γεώργιος Κανάρης	50.
Ἰωάννης Δ. Βρατσάνος	50.
Νικόλαος Χ. Δ. Κοτσιᾶ	75.
Ἀποστόλης Νικολ. Ἀποστόλης	225.
Ἀνδρέας Ν. Ἀποστόλης	150.
Χ. Ἀναγνώστης Δομεστίκης	50.
Κωνσταντῆς Μικέλος	50.
Ἀνδρέας Ἀνδριάνος	75.
Κωνστ. Γ. Κατσικογιάννης	50.
Ἀποστόλης Γεωργίου	50.
Δῆμ. Γ. Διακογιάννης	50.
Νικολῆς Χ. Γιάνν. Ἀργυρίου	300.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΑΙΓΙΝΗΣ